

GHEORGHE GAVRILĂ COPIL

Glasul din adâncuri

Strămoșii noștri-s vii în trupul meu,
Cum energia palpită în lumină,
Cu mine merge Neamul, condus de Dumnezeu,
Spre lumea întâlnirii, ce-o să vină.

Zalmoxis însuși, din ceas primordial,
În bătălie grea, străluminează,
Martirii Burebista, Decebal,
Pe crestele Carpaților veghează.

E lumea veche, în flăcări și uitare,
Întunecați-s așchii și scânteii,
E însuși Dumnezeu, în România Mare,
În veci conviețuind cu fiii Săii!

La Kogaionul din Carpați

Voi ridica acum drapelul,
Deasupra munților Carpați,
Și voi rosti, spre zări, apelul,
Celor sub glie-nmormântați.

Se-adună toți, din vremuri sure,
Din buni-străbuni, ocean de frați,
Lângă Altarul Mândrei Dacii,
La Kogaionul din Carpați.

Aici, spre piscul de lumină,
Al conștiinței românești,
Se-ndreaptă Neamul la stupină,
Pe drum de mit și de povești.

Cu Arca Daciei pe valuri,
Printre planete-n univers,
Iar veșnicia între maluri,
Tăiate d-Eminescu-n vers.

Acum e ceasul cel de taină,
Să trecem drumul din povești,
De vorbă cu martirii țării,
La Eminescu-n Ipotești.

E sfat din nou și-nlăcrimare,
Se-așteaptă Feți-Frumoși, la greu,
Din Tisa, până jos, la mare,
Din București, pân' la Ineu!

Suntem la noi de când e om pe lume

Noi suntem toți copiii lui Zalmoxe,
De când răsare soarele-n Carpați,
Pe umărul de stâncă dacogetic,
Prin generații mândre de bărbați.

Noi suntem fiii Sarmizegetusei,
Luminile Golgotei din Carpați,
Pe umărul de stâncă dacogetic,
Prin generații mândre de bărbați.

La noi pe Tisa, Dunăre și Nistru,
In cer spiritual, strămoșii din Carpați,
Pe umărul de stâncă dacogetic,
Prin generații mândre de bărbați.

Suntem la noi, de când e om pe lume,
De când răsare soarele-n Carpați,
Pe umărul de stâncă dacogetic,
Prin generații mândre de bărbați.

Și Dumnezeu în noi își duce veacul,
De când răsare soarele-n Carpați,
Pe umărul se stâncă dacogetic,
Prin generații mândre de bărbați.

Ardealul

A fost Ardealul insulă-n ocean,
Cu apele în Alpi și în Balcan.
Trecură din Panonia, prin stâncă
Și Dunărea era o mare-adâncă.

Aci-n căușul munților Carpați,
De Dumnezeu pe frunte sărutați,
Ierusalim sub fulgere și nori,
Biserica din lacrimi și sudori.

În noi, strămoșii toți, de la-nceput
Și-i vie, Sarmizegetusa scut,
Cu busuioc de Crișuri apărați,
Cu bolțile-nstelate îmbrăcați.

Zidiți de vii, bătrânii în copii,
Ne apărăm Ardealul de urgii,
Precum Biserica, suntem blindăți,
Cu răstigniții noștri din Carpați.

Basarabia

Basarabia e toată,
Râni de răstigniți sub roată.

Horia

Sus, sus, sus, întru Albac,
Horia-i iar regele dac,
Din gorun face biserici,
Pentru Blândul Chip, din predici.

Dacii mei, dacii mei

Lui Ilie Ilașcu și tuturor românilor
basarabeni și bucovineni

Dacii mei, dacii mei,
Unde sunteți, pui de lei?
Suntem plai ascuns prea bine,
Unde n-ajung mâini străine,
În izvornițe de-acvile,
Din Zalmoxe la Ahile
Și din Sarmis, rege dac,
Pân' la Putna, în cerdac!
Dacii mei, dacii mei,
Unde sunteți, pui de lei?
Suntem unde iar se moare,
În Tiraspol și la mare
Și aici și peste tot,
Unde dușmanii nu pot,
Ori de câtă vreme vor,
Să murim în locul lor!
Dacii mei, daicii mei,
Unde sunteți pui de lei?
Oriunde pe metereze
Și în inimile treze
Și în cărțile vieții
Și în zorii dimineții!
Dacii mei, dacii mei,
Unde sunteți pui de lei?
Purtători de Dumnezeu,
Feți-Frumoși din Neamul meu,
Dacii mei, dacii mei...

De mă ridic întregul Neam e sus

De cad cu mine cade Neamul,
De mă ridic întregul Neam e sus,
Și de pe Crucea Golgotei barbare,
Marșez spre nemurire cu Iisus.

Veniți cu forța din țările vecine,
De adevăr ei încă se mai tem,
Dar pe-nțeleșul tuturor, citire:
În România, alte țări, nu vrem!

De vor cu noi să-și ducă veacul,
Sunt frați întru Cristos cu noi,
De nu, au loc în țara de origini,
Că drumul are mersul și-napoi.

În mine sunt părinții și strămoșii
Și în gândire ne vorbim ades;
Nu am bălțit cu sânge alte nații
Și de aceea suntem neam ales.

De cad cu mine cade Neamul,
De mă ridic întregul Neam e sus,
Și de pe crucea Golgotei barbare,
Marșez spre nemuriure cu Iisus.

Gheorghe Gavrilă Copil